

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 28 decembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, declarat de avocatul Corneliu Pleșca, în numele condamnatului

*Prutean Vladimir XXXXX, născut la
XX XXXXX XXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-
nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>06.10.2017 – 28.12.2017,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>30.01.2018 – 27.02.2018,</i>
<i>instanța de recurs</i>	
<i>în anulare:</i>	<i>10.05.2018 – 13.06.2018.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 28 decembrie 2017, Prutean Vladimir a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 800 unități convenționale, ce constituie 40.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că la 17 iulie 2017, orele 20.30, inculpatul Prutean V., fiind în stare de ebrietate alcoolică, se deplasa pe drumul din s. Calfa Nouă, r-nul Anenii Noi, cu autoturismul „VAZ 21063”, n.î. XXXXX. În rezultatul examenului medical s-a constatat că, la acel moment, era în stare de ebrietate cu grad avansat, iar în sânge avea concentrația de alcool în volum de 2,10 g/l, care conform prevederilor art. 134¹² Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța a reținut că inculpatul nu și-a recunoscut vina și a declarat că, fiind singur în automobil, în timp ce staționa, a consumat alcool din sticla pe care o avea la el. Fiind în stare de ebrietate, i-a telefonat fiicei sale, să vină să-l ia acasă. În timp ce se afla în mașină, s-a apropiat poliția rutieră și i-au spus că lor li s-a comunicat că el e în stare de ebrietate alcoolică. A recunoscut că a consumat alcool și a nu a considerat necesară efectuarea alcooltestului.

Conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului consumului de alcool, stării de ebrietate și naturii ei nr. 141 din 17.07.2017, inculpatul era în stare de ebrietate alcoolică avansată, concentrația de alcool în aerul expirat fiind de 1,16 mg/l, iar în sânge – 2,10 mg/l.

Or, vina inculpatului a fost dovedită prin probele administrate, inclusiv declarațiile martorilor Bogatu L. și Dorogan P., potrivit căror, în timp ce se deplasau în direcția s. Calfa Nouă, r-nul Anenii Noi, au observat automobilul la volanul căruia se afla inculpatul. Au aprins girofarul, au ieșit din mașină și au stopat automobilul, în care se aflau 6 persoane, iar inculpatul era la volan.

Afirmațiile inculpatului că nu a condus automobilul în stare de ebrietate, sunt irelevante, fiind constatat, din înregistrarea video prezentată, că la 17.07.2017 inculpatul, fiind în stare de ebrietate alcoolică, se afla la volanul automobilului „VAZ 21063”. Acesta a fost înlăturat de la volanul autovehiculului, împreună cu ceilalți pasageri, care au fost audiați în calitate de martori.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite și de motivul acesteia, de comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii, că acesta se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului psihiatru, fiind la evidența medicului narcolog cu diagnoza „XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX”, că lipsesc circumstanțe atenuante și agravante, concluzionând ca fiind rezonabilă aplicarea în privința ultimului a unei pedepse sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

3. Procurorul în Procuratura raionului Anenii Noi, Viorel Gaina, a declarat recurs, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasate de la inculpat cheltuielile judiciare în beneficiul statului.

Recurentul a invocat că potrivit art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lui.

Fiind stabilit că inculpatul nu este o persoană vulnerabilă, încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 259,46 lei nu-i va influența substanțial situația materială.

3.1. A declarat recurs și avocatul Corneliu Pleșca, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Recurentul a indicat că instanța de fond nu a elucidat toate circumstanțele și nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, în sentința de condamnare fiind citat rechizitoriul acuzării.

Or, între declarațiile martorilor Creciun A., Neteda G., Prutean L., Perciun A., Palienco I. și Carauș S., pe de o parte și ale lui Bogatu L. și Dorogan P., pe de altă parte, sunt divergențe esențiale ce pun la îndoială faptul că depozițiile agenților constatatori Bogatu L. și Dorogan P. sunt veridice, iar instanța de fond neîntemeiat a omis declarațiile primilor martori, acestea corespunzând realității.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, ambele recursuri au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de recurs a reținut că, deși inculpatul nu a recunoscut vina, aceasta a fost dovedită pe deplin prin probe concludente, utile și veridice, care coroborează între ele.

Astfel, este corectă concluzia instanței de fond că sunt verosimile declarațiile martorilor Bogatu L. și Dorogan P., potrivit căror automobilul „VAZ 21063”, la volanul căruia se afla inculpatul și în care se mai aflau încă 5 persoane, a fost stopat prin gest de mână.

Totodată, alegațiile apărării că instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, invocând divergențe între declarațiile martorilor Bogatu L., Dorogan P. și ale martorilor Palienco I., Carauș S., Creciun A., Netida G. și Prutean L. sunt irelevante or, declarațiile acestor martori nu sunt unicele probe care dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, vina acestuia fiind confirmată, inclusiv prin înregistrarea video din care rezultă că șoferul Prutean V., la 17.07.2017, se afla la volanul autovehiculului „VAZ 21063”, n.î. XXXXX, fiind deja în stare de ebrietate alcoolică ce a fost stabilită prin testul „Drager Alcotest 6810”, iar ulterior a fost înlăturat de la volanul autovehiculului împreună cu toți pasagerii - martori în cadrul procesului penal.

Potrivit declarațiilor martorilor Palienco I., Carauș S., Creciun A. și Netida G., inculpatul nu a consumat vin cu ei când au ajuns lângă bar, însă fiind supus testării alcoolscopice, s-a constatat starea de ebrietate a acestuia, circumstanță ce denotă că el a condus automobilul în stare de ebrietate alcoolică, iar afirmația inculpatului că a consumat de unul singur, în timp ce a staționat, o sticlă de băutură alcoolică, fără să-l fi văzut cineva, nu este probată, fiind invocată cu scopul de a evita răspunderea penală.

La fel, sunt neîntemeiate și criticile apărării privind înregistrarea video cercetată în instanța de fond or, acestea au fost supuse cercetării și în cadrul

urmăririi penale, rezultatele examinării fiind consemnate în procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.08.2017, din conținutul căruia rezultă că „...Tot în acest moment se aude muzică, pe care șoferul o face la volum mai mic și se mai aude un sunet specific motorului automobilului în funcțiune și șoferul comunică că nu are acte și coboară din automobil (....)”.

Or, prima instanță corect a apreciat declarațiile martorilor Bogatu L. și Dorogan P. în cumul cu alte probe, iar acestea nu prezintă dubii, martorii fiind audiați sub jurământ, fiind preîntâmpinați pentru răspunderea penală în cazul dării unor declarații mincinoase.

În același timp, instanța de fond just a respins declarațiile martorilor Palienco I., Carauș S. și Creciun A., date în susținerea versiunii inculpatului precum că ultimul nu ar fi consumat băuturi alcoolice și că automobilul staționa la momentul sosirii poliției, aceste declarații prezentând un grad redus de credibilitate, fiind stabilit că martorii sunt pasagerii ce se aflau în automobil, fiind rude și amici ai inculpatului, iar mărturiile acestora contravin probelor administrate, care combat în totalitate afirmația inculpatului că nu a condus automobilul în stare de ebrietate.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. Avocatul Corneliu Pleșca a declarat recurs în anulare, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a indicat că instanța de fond a conchis asupra vinovăției inculpatului doar în baza declarațiilor martorilor Bogatu L. și Dorogan P., fiind ignorate celelalte probe administrate.

Totodată, nu au fost elucidate pe deplin toate circumstanțele cauzei, iar probele nu au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, în hotărârile de condamnare adoptate fiind citată învinuirea înaintată de acuzare.

În drept, recursul în anulare este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la

judicarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 din protocolul nr. 7 CEDO, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale. Hotărârea judecătorească definitivă, împiedică redeschiderea, reluarea examinării procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazului în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea pronunțată.

Însă, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, în recursul vizat nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele de fapt și de drept conținute în hotărârile contestate, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se complet argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens și indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (*pct. 6. din decizie*).

Mai mult, soluția de achitare propusă de recurent în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală este improprie procedurii de examinare a recursului în anulare prevăzute la art. 452-457 Cod de procedură penală, această normă fiind aplicabilă în cazul examinării cauzelor în procedura recursului ordinar (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Prin urmare, dat fiind că recursul în anulare de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Corneliu Pleșca, împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 28 decembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, în privința condamnatului Prutean Vladimir XXXXX, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco